MAGAZIN Sportiv

IN PATRU rînduri

Studenții clujeni Ivansuc și Georgescu au vociferat pe teren la Baia Mare.

Atit timp cit au jucat,
Cei doi au vociferat,
Să arate, natural,
Cit de tari sint... la ***oral !***

Portarul piteștean Matache a dat la Iași tonul durităților.

Chiar și la portari de clasă
Poți să vezi goluri în
plasă.
Dar e lucru de mirare
Să le vezi in... comportare.

V. D. POPA

Golul victoriei reșițenilor în meciul cu Vagonul Arad a fost înscris de fundașul... arădan Rusu.

Ca gazdă bună ce era
Și cum la meci n-avea
cafea
El a servit, din protocol,
Pe oaspeți c-un... autogol.

Antrenorul Iosif Bora a încercat să urce pe ring la un meci oficial pe alt boxer decît cel prezentat la cîntar.

A încercat el să „pareze" :
— Tot el e ! Dar azi
dimineață,
Aflînd cu cine-o să boxeze,
Săracul, s-a... schimbat
la față !

Secția de atletism de la S.S.E. Brăila s-a desființat din lipsă de activitate.

Ca atleți — o spun pe
șleau —
Doar alergători aveau.
Am dovada, negreșit :
De la ei toți... au fugit.

RADU POP

Baschetbaliștii de la Politehnica Cluj sînt de talie cam mică.

Ei se supărară foc
Și proteste au adus !
Adversarii lor de joc
Ii privesc mereu... de ***sus !***

Fundașul Sandu (Progresul) și înaintașul Sandu (U.T.A.) s-au faultat deseori.

S-au lovit avînd motive :
După nume cum par frați,
Își fac „semne distinctive"
Să nu fie... confundați !

I. CHIVU

Gol sau ofsaid?

Un cititor din Cluj, Ion Cămărășan, referindu-se la meciul de fotbal dintre juniorii de la Clujeana și cei de la Clubul Sportiv Școlar, contînd pentru campionatul republican, ne scrie următoarele:

„Se execută o lovitură liberă în favoarea echipei Clujeana. Apărarea Clubului Sportiv Școlar face „zid". Mingea șutată de un atacant de la Clujeana întîlnește „zidul" și ricoșează la un coechipier al acestuia, care se afla la aproximativ 2 metri în spatele ultimului apărător. Cum e și normal, atacantul NU (N. R. ??) se afla în ofsaid, deoarece mingea ricoșase la un adversar. Cu toate acestea arbitrul a fluierat ofsaid (N.R. Bine a făcut !), pentru ca apoi, la insistențele jucătorilor de la Clujeana să acorde gol (N.R. Rău a făcut !). Ce părere aveți dv?".

Părerea ne-am spus-o, pe scurt, în aceste trei paranteze. Un răspuns mai larg și util în același timp pentru cei care urmăresc meciurile de fotbal îl dă în rîndurile ce urmează arbitrul internațional MIHAI POPA :

Determinarea poziției de ofsaid la executarea loviturilor libere directe sau indirecte se face ținîndu-se seama de poziția pe care jucătorul în cauză o ocupă față de linia de poartă adversă și bineînțeles de MOMENTUL cînd i se pasează balonul.

In acest sens regulamentul jocului, la art. 11, stabilește următoarea regulă :

„UN JUCĂTOR ESTE ÎN AFARĂ DIN JOC (OFSAID), DACĂ EL SE AFLĂ MAI APROAPE DECÎT MINGEA DE LINIA PORȚII ADVERSE ÎN MOMENTUL CÎND MINGEA ESTE JUCATĂ, CU URMĂTOARELE EXCEPȚII :

a) Dacă jucătorul se găsește în propria sa jumătate de teren;

b) Dacă are cel puțin doi adversari mai apropiați decît el de propria lor linie de poartă ;

c) Dacă mingea a fost atinsă sau jucată ultima oară de un adversar ;

d) Dacă primește mingea direct dintr-o lovitură de la poartă, o lovitură de colț, o aruncare de la margine sau o „minge de arbitru".

Un jucător în poziție de ofsaid nu va fi totuși penalizat decît dacă arbitrul socotește că influențează jocul, jenează un adversar sau încearcă să obțină un avantaj găsindu-se în poziție de ofsaid.

Aflîndu-se la 2 metri în spatele ultimului apărător din zid, evident că atacantul echipei CLUJEANA a ocupat această poziție cu intenția de a-și crea un avantaj pe care nu l-ar fi obținut dacă stătea înaintea apărătorilor care alcătuiau zidul. Deci se afla în ofsaid. Dacă arbitrul jocului de juniori CLUJEANA—C.S. ȘCOLAR CLUJ a sancționat inițial pentru ofsaid pe jucătorul aflat într-o asemenea poziție, el a procedat just, chiar dacă — așa cum se relatează în scrisoare — balonul a fost atins ultima oară de un jucător în apărare.

Faptul că atacantul de la CLUJEANA a primit balonul lovit ultima oară de un apărător advers nu-l scutește de sancțiune, deoarece în situații similare NU CONTEAZĂ MOMENTUL CÎND APĂRĂTORUL A ATINS BALONUL ci acela CÎND EXECUTANTUL LOVITURII A EXECUTAT PASA, adică MOMENTUL LOVIRII MINGII.

Jocurile Olimpice n-au fost lipsite nici de astă dată de fapte și întîmplări ieșite din comun, deși organizatorii s-au străduit ca totul să decurgă în cea mai perfectă ordine. Dar... cum toate lucrurile au și un „dar", unele întîmplări sînt demne de povestit. Astfel, în meciul Mexic — Iran, în min. 10, ca din senin, jucătorii pierduseră pe... arbitru. Ce se întîmplase ? Un mic cutremur — fenomen atît de obișnuit în Japonia — a produs o crăpătură în terenul de joc în care călcase arbitrul care, în cădere, mai-mai să înghită fluierul. Bineînțeles, jocul a fost oprit, iar fotbaliștii — așa cum se vede în fotografie — l-au scos din încurcătură pe arbitru. Organizatorii, calmi, au liniștit pe arbitru spunîndu-i : „Să nu vă speriați, la noi se întîmplă des asemenea accidente. De aceea am prevăzut pe teren saci cu nisip. Să astupăm găurile". Și jocul a continuat.

Drumul spre medalia de aur

Campioana olimpică la aruncarea suliței, Mihaela Peneș, în ciuda vîrstei sale de numai 17 ani, practică de multă vreme sportul. De mic copil, Mihaela a fost un adevărat fenomen. Mama ei, Ștefania (care a fost excelentă gimnastă — campioană a țării) a fost impresionată de aptitudinile sportive ale fetiței.

Mihaela a învățat să înoate la... 5 ani. Trei ani mai tîrziu, în bazinul de la Floreasca, Mihaela participă la adevărate concursuri, în care adversara ei nu era alta decît... mama sa. Și să nu vă mire faptul că cea învinsă pe distanța de 33 metri a fost... mama.

Drumul ei în sport a fost deschis la Palatul pionierilor din București, unde în timpul liber Mihaela arunca greutatea mai departe decît băieții de aceeași vîrstă, înota mai repede decît toate celelalte fete, era un adevărat acrobat pe bicicletă, juca volei și baschet.

Și iată-ne în 1961. Profesorul Lixandru Pandele, care avea să-i devină antrenor, a adus-o pentru prima oară pe un stadion. Fila din calendar arăta 10

martie — dată memorabilă, înscrisă cu litere majuscule în agenda antrenorului Pandele. Mihaela Peneș, care atunci nu împlinise 14 ani, avea o înălțime de 1,79 m și o greutate de 78 kg. Profesorul și antrenorul ei, Lixandru Pandele, a supus-o unor examene : întîi a pus-o să arunce greutatea, apoi discul și la urmă sulița. Ochiul format al antrenorului îi spunea că Mihaela va fi o excelentă sulițașă. Avea viteză, brațe lungi și o mare mobilitate dublată de o forță remarcabilă.

— Mihaela, vrei de azi înainte să începi să te antrenezi pentru aruncarea suliței ? a întrebat-o Pandele. Mihaela, așteptînd parcă consimțămîntul mamei sale care se afla și ea pe stadion, a răspuns afirmativ. Și iat-o de atunci pe Mihaela zilnic pe stadion, aruncînd sulița tot mai departe. La finalele Spartachiadei de vară din acel an, Mihaela aruncă 34,34 m. A fost primul ei record...

La 1962, Mihaela Peneș devine elevă a școlii medii nr. 35 cu program special de educație fizică, unde pregătirea ei sportivă capătă un caracter științific. Rezultatele se văd în scurt timp. La 15 ani, Mihaela Peneș aruncă 42,64 m (record republican de junioare pentru categoria a II-a); în 1963 ea cîștigă cu 48,27 m titlurile de campioană republicană de junioare (categoria I și a II-a), devenind recordmană de junioare a Romîniei.

Anul olimpic 1964 poate fi considerat anul consacrării Mihaelei Peneș. La 17 mai, o învinge pentru prima dată pe Maria Diaconescu, sulițașa nr. 1 a țării noastre. Apoi, la 21 august la cea mai mare competiție sportivă a anului, Spartachiada republicană, Mihaela Peneș obține un rezultat de valoare mondială : 55,38 m. In perioada următoare, în palmaresul ei se adaugă noi victorii de mare răsunet : devine campioană europeană la junioare cu 54,54 m, iar la 16 octombrie, la Tokio — campioană olimpică ! Rezultatul de 60,54 metri care a adus Mihaelei medalia olimpică de aur a stîrnit o vie admirație în lumea sportivilor și a gazetarilor prezenți la Tokio. Cunoscutul ziarist francez Marcel Hansenne spunea că „atletismul din Romînia are azi nu numai pe Iolanda Balaș. Mihaela Peneș — pînă ieri necunoscută — a uimit lumea sportivă. Și cînd te gîndești că ea nu are decît 17 ani...!"

I. OCHSENFELD

UN NOU CLASAMENT?

Referindu-se la clasamentele ce se alcătuiesc la Jocurile Olimpice în baza medaliilor cucerite de fiecare țară, ziarul „New York Herald Tribune" a reluat o părere a președintelui C.I.O., A. Brundage, care, respingînd ideea acestor clasamente, a spus că, în orice caz, este mai echitabil un clasament care să țină seama de numărul locuitorilor pe care îi are o țară sau alta.

„Potrivit acestui principiu — scrie ziarul — pe primul loc la J.O. de la Tokio se situează... Bahamas care, neavînd decît 108.000 locuitori, a cucerit totuși o medalie de aur (la iahting). Statele Unite ar fi trebuit să cîștige... 1.700 de medalii pentru a se putea măsura cu această țară".

Pe... podiumul de onoare!

Un ziar irlandez a instituit un premiu „pentru cea mai credincioasă și mai înțelegătoare logodnică de fotbalist". Concursul a fost cîștigat de Mary Wells, care a trimis redacției următoarea scrisoare :

„Logodnicul meu mi-a spus că se va căsători cu mine după ce va deveni un mare jucător. Am așteptat deci 3 ani, încurajîndu-l în acest timp, îndemnîndu-l chiar eu să meargă la antrenamente. După alți 3 ani i-am spus că sînt dispusă să mai aștept, întrucît numai oamenii maturi pot realiza ceva temeinic. In următorii 5 ani l-am convins că el este încă prea tînăr în comparație cu Stanley Matthews. Incă 5 ani i-am croșetat veste călduroase și flanele de lînă, ca să nu răcească la antrenamente. După alți doi ani i-am cumpărat o căciuliță de lînă deoarece a început să-i cadă părul. Intre timp, logodnicul meu, care joacă în echipa veteranilor la F. C. Lennarvan, a împlinit 48 de ani, iar eu 45. In cel mult o lună ne vom căsători".

Mary Wells a primit pentru cei 18 ani de fidelitate nu numai premiul ziarului ci și numeroase cadouri de nuntă.

Dexteritate, nu glumă!

Auzind că un tînăr sud-american a „bătut" o minge de fotbal de 19 000 de ori, fără ca aceasta să atingă pămîntul, un suedez, Regnwald Rosengren, și-a pus în gînd să-l întreacă.

Timp de 3 ore și 20 de minute, el a lovit mingea cu capul și picioarele de 25 434 de ori !

Fără cuvinte
Desen de M. Ivănescu

DIN „ARHIVA" CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI LA FOTBAL...

● *Privită cu scepticism la început, Cupa n-a întîrziat să cucerească sufragii unanime. Astfel că numărul echipelor participante a crescut de-a lungul anilor : 16 în 1955/56, 22 în 1956/57, 24 în 1957/58, 26 în 1958/59 și 1959/60, 28 în 1960/61, 29 în 1961/62, 30 în 1962/63, 31 în 1963/64 și 1964/65 !*

● *Și-au înscris numele pe lista cîștigătorilor Cupei:* Real Madrid *(1955/56, 1956/57, 1957/58, 1958/59, 1959/60)*, Benfica Lisabona *(1960/61, 1961/62)*, A. C. Milan *(1962/63) și* Internazionale *(1963/64)*.

● Popularitatea acestei competiții este subliniată de numărul spectatorilor care au urmărit jocurile celor 9 ediții precedente, în ordine: 912 000, 1 786 000, 1 790 000, 2 010 000, 2 780 000, 2 032 000, 2 416 000, 2 180 000 și 2 329 000.

● *Fotbalul nostru a fost reprezentat, pînă acum, de 7 ori, prin trei echipe:* Dinamo București *(1956/57, 1962/63 și 1963/64)*, Steaua București *(1957/58 și 1961/62)* *și* Petrolul Ploiești *(1958/59 și 1959/60). Adversarii echipelor noastre au fost, în ordine: Galatasaray Istanbul, T.D.N.A. Sofia, Galatasaray Istanbul, Motor Iena și Real Madrid; Borussia Dortmund și F.C. Austria; Wismut Karl Marx Stadt și Wiener Sport Club.*

Poșta MAGAZIN

FRAȚII DAN, PETRE, VASILE și ȘTEFAN POENARU, ȘCOALA GENERALĂ DE 8 ANI BOTOȘANI. — Mi-am luat în serios meseria de... poștaș și am transmis Iolandei Balaș rîndurile dv. entuziaste. Cît privește versurile, ținînd seama de vîrsta pe care o aveți, nu facem nici o obiecție... literară :

Dragă Ioli să ne trăiești
Că pe toți ne-nveselești!
Cînd tu sari, cine nu știe,
Și noi sărim... de bucurie!

LICĂ IONESCU, ROȘIORI. — Dintre „filmele săptămînii" trimise de dv, am selecționat următoarele:

Steagul roșu Brașov : O ZI CA LEII !

Rapid București : CUM STĂM TINERE?

Steaua: ALERG DUPĂ O STEA.

MARIUS PĂUNESCU, TIMIȘOARA. — 1) Dinulescu a abandonat activitatea fotbalistică. — 2) Staicu, fostul fundaș al echipei Steaua, joacă acum la Minerul Baia Mare. — 3) In 1949, cînd a cucerit pentru prima oară titlul de campion al țării (la categoria muscă), boxerul Constantin Toma reprezenta regiunea Dobrogea. Apoi, venind la Dinamo, a cîștigat de trei ori titlul la „cocoș".

ANTON CIUCUR, COMUNA COLTIREA. — 1) Tiberiu Bone este antrenorul echipei A.S.A. Tîrgu-Mureș din categoria B, unde își continuă activitatea competițională și fostul jucător al echipei Steaua, Vasile Zavoda. — 2) Sprintul cere tinerețe. Ce puteau face la Tokio Harri și, mai ales... Fütterer?

MARIN NEAGU, TG. JIU. Anul acesta, titlul de campion republican de box la categoria grea a fost cucerit de Gheorghe Negrea. In finală el l-a învins la puncte pe Vasile Mariuțan.

NICOLAE MITITICA, COMUNA BĂRBĂTEȘTI. Cei doi Selimesy — de la U.T.A. și Steagul roșu — sînt frați.

MARIN ȘERBĂNESCU, BRĂILA. — Fosta divizionară „B", Carpați Sinaia, activează actualmente în campionatul regiunii Ploiești. Ne spuneți că este echipa pe care o simpatizați cel mai mult. Vă mențineți... declarația și după ce aflați amănuntul că, așa cum merge acum, nu prea are șanse să promoveze în categoria C?

ION POSTAȘU
desen de N. CLAUDIU